

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

NEDELJA SVETE TROJICE - 7. junij 2020

Prvi mučenci tržaške Cerkve

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Marija in Rudi Trontelj, obletna

Ponedeljek: 8. 6. 2020

Dan Primoža Trubarja, državni praznik

Ob 18.30: + Mihaela Dremelj, 30. dan smrti

Torek: 9. 6. 2020

Primož in Felicijan, mučenca

Ob 18.30: + Ana Miklič, 30. dan smrti in + Alojzij Miklič, ob rojstnem dnevu

Sreda: 10. 6. 2020

Bogumil Poljski, škof

Ob 7.00: + Ana Černe, po namenu Slavke Ogulin

Četrtek: 11. 6. 2020

SVETO REŠNJE TELO IN KRI

Barnaba, apostol

Ob 10.00: + Vladislav Dovč, po namenu Jožeta in Slavke Arh

Ob 18.30: + Marija Okorn-Adamčeva, po namenu sina Lojzeta z družino

Petek: 12. 6. 2020

Adelajda, devica, redovnica

Ob 18.30: + Frančišek Majerič, 30. dan smrti

Sobota: 13. 6. 2020

Anton Padovanski, redovnik, cerkveni učitelj

Ob 18.30: + Ana Miklič, po namenu vnukinje Tine z družino

11. NEDELJA MED LETOM - 14. junij 2020

Valerij in Rufin, mučenca

Ob 8.00: + župnik Mirko Žerjav, po namenu Saša Jager z družino

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

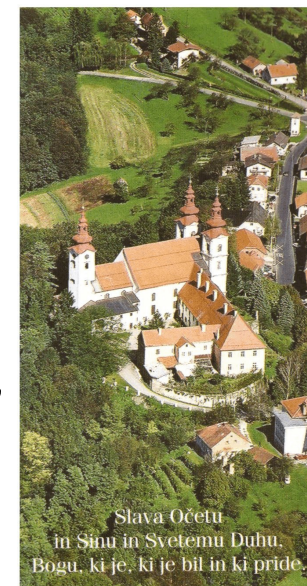
Od 7. do 14. junija 2020

Odraslim ljudem praviloma uspe z enim pogledom z lahkoto dojeti štiri ali pet predmetov, ne da bi jih morali šteti. Tako rečemo nekemu, ki mu - ne glede na njegovo računsko veščnost - ne pripisujemo veliko sposobnosti, da "ne zna šteti do tri".

Torej bi lahko brez matematičnega naprezanja mirno obhajali Sveto Trojico kot samoumevnost. In se s tem zadovoljili. Znana je legenda o dečku, ki ga je sv. Avguštin srečal na obali, da je prelivaval morje v svojo jamico. Na očitek o nesmislu početja je dobil odgovor, da bo Trojica še kasneje šla v njegov um. Ni nam težko zbrati ponižnosti, da s psalmistom priznamo: "Prečudovito je zame to spoznanje, previsoko je, da bi ga dosegel" (Ps 139,6).

Toda ljubi Bog ne bi bil ljubi Bog, če nam vendarle ne bi dal misliti. Seveda ne tako, da bi nam dal težko rešljivo računsko nalogo, morda kvadratura kroga. Ali nalogo "naredi iz enega tri, iz treh enega, to je Božja poštrevanka". Bog je v pravem pomenu besede nepredvidljiv. Da bi ga izrazili v številkah ali v časovnem zaporedju - najprej Oče, potem Sin in nazadnje Sveti Duh - za vero v večnega Boga nima smisla. Če bi ga hoteli "meriti", bi še vedno bili pri domnevnosti. Znani filozof Immanuel Kant ni udaril mimo, ko je dejal, da nauk o Sveti Trojici ni veliko več kot brezplodno igranje teologov, ki razumu ne prispeva nič praktičnega.

Zato pa je Bog sam našel bolj pragmatičen način razlage samega sebe. Približal se je "malim" (Mt 11,25). Dal se je premagati svoji ljubezni in nam prišel naproti v svoji Besedi, tisti Besedi, "ki je v začetku bila pri Bogu in bila Bog" (Jn 1,1). "Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina" (Jn 3,16). Do Boga se lahko dotipamo in ga najdemo, "saj ni daleč od nikogar izmed nas. Zakaj v njem živimo, se giblamo in smo" (Apd 17,27-28). Potemtakem smo že zdaj udeleženi pri tej Skrivnosti, ko sledimo Jezusovemu vabilu, da verujemo v Boga in se pustimo voditi Duhu, da nas vodi k vsej resnici (Jn 14,2).

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik Odgovarja: Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

☛ **Danes je prva nedelja v mesecu juniju, zato bo po maši darovanje-ofer** za kritje naših dolgov in opremljanja pastoralnega doma. Toplo se priporočam Vaši velikodušnosti. Hvala.

☛ **Prvoobhajanci imajo verouk** v prihodnjem tednu jutri in v torek ob 16. uri, v četrtek, ko je zapovedan praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi, pridejo k večerni praznični maši. Zadnji teden pred njihovim praznikom pa bodo prihajali vsak dan, da bi čim lepše oblikovali praznik in sebe ustrezno duhovno pripravili na to posebno srečanje z Jezusom.

☛ **V četrtek je torej zapovedan praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi**, ko pridemo k maši in telovski procesiji. Prva maša bo ob 10. uri, druga ob 18.30 in po njej telovska procesija. Kot običajno se bomo ustavili pri štirih oltarjih: (1) pri mrliški vežici, (2) pri salezijanskem grobu, (3) pri novem domu in (4) pri kapelici ob župnišču. Vemo in čutimo, da smo povsem odvisni od Boga in njegovega blagoslova, ki ga kličemo nad naše življenje in delo ter nad stvarstvo, ki nas vse preživlja. Zatorej pridite k maši in procesiji, da poživite zavest odvisnosti od Boga, hvaležnost do Njega in da to vero z zgledom prenesete na svoje otroke in mladostnike. Letošnji prvoobhajanci še posebej vabljeni, da pred Najsvetejši Zakrament natrosite travniško cvetje in ga na ta lep način počastite. Seveda vabljeni tudi drugi veroučenci, da pridete k maši in procesiji. Upajmo, da nam bo vreme naklonjeno.

☛ Veroučenci vseh razredov prejmejo **veroučna spričevala v nedeljo, 14. junija** po obeh mašah. Otroci, ki še niste spričevala prinesli nazaj, storite to zgodaj v tem tednu.

Kdor misli, da elektrika prihaja iz vtičnice, mleko iz tetrapaka in kruh iz žita ali Grosuplja ali iz pekarnice na vogalu, ta bo težko prav razumel, kaj na praznik Rešnjega Telesa govorimo in pojemo o "tem Kruhu, ki ga povzdigujemo" in na poljih slovesno častimo.

Naše mame so še dobro razumele, in upamo, da še, kaj pomeni s kruhom spoštljivo ravnati. Preden so razrezale - z lastnimi rokami gneten in spečen - hleb, so nanj naredile znamenje križa.

Tudi vsi, ki z žuljavimi rokami, z nojem in trudom omogočajo nastanek kruha - od setve semena preko žetve, mlatve, mletve in peke - ti zelo dobro vedo, zakaj s kruhom spoštljivo ravnajo. To je živilo, vsaj v naši kulturi, najpomembnejše za življenje.

Morda pa lahko to spoštovanje resnično razume le tisti, ki je kdaj izkusil lakoto. V naši deželi, hvala Bogu, moramo iti 70 let nazaj, da bi se spomnili časov lakote. Za Mahatma Gandhija je ta izkušnja še bližje. Nekoč je dejal: "Če te lačni vpraša: Kje je Bog?, potem mu daj kruh in reci: Tukaj!" Za lačne je kruh Bog. To zveni kakor razlaga Evharistije. Saj verujemo, da je Jezus Kristus, pravi človek in pravi Bog, v kruhu Obhajila resnično navzoč. Kruh, ki ga častimo, ni kakršen koli kruh, ampak tisti, ki ga je Jezus pripravil svojim pri-

zadnji večerji. Z njegovimi besedami in njegovim blagoslovom je postal Kruh iz nebes. Kruh, v katerem daje samega sebe za hrano, s telesom in dušo, z mesom in krvjo. "Kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj" (Jn6,58). Seveda ga spoznamo samo ali najprej v veri.

Navadno gredo otroci k prvemu obhajilu, ko znajo razlikovati evharistični kruh od navadnega kruha. Toda, ali znamo to *mi*? Sv. Tomaž Akvinski poudarja, da je to razločevanje mogoče samo v veri. In v veri smo potem zopet vsi enaki, učeni teološki profesorji in majhni otroci, tudi Tomaž Akvinski in papež.

Kaj naj naredimo s Hostijami, ki pri maši preostanejo? Tukaj mislimo na preostale koščke pri pomnožitvi kruha. Jezus je svoje apostole opozoril, da jih skrbno poberejo. In nabrali so 12 košar. In prav za te košare ali za takšno košarico gre tudi danes. Na začetku verjetno ni bilo velikih teoloških razmišljanj, ki bi vodila k temu, da bi Sveti Kruh na posebej spoštljiv način shranili. Prej iz praktičnih razlogov: Sveti Kruh je bil shranjen za bolnike, ki se niso mogli udeležiti Svetega Obede. In tako so jim ga na koncu maše nesli na dom.

Bolj ko je češčenje Svetega Kruha raslo, in je kmalu bil označen kot "Najsvetejši", tem bolj so se trudili, da bi oblikovali vedno lepše in vrednejše posode za preostale koščke. Tako so nastale velike, dragocene monštrance in tabernakliji.

Temu se je v visokem srednjem veku (ok. leta 1000) pridružila še dobromisleča ugotovitev pobožnih ženic o pomanjkanju češčenja. Tako je nastalo tisto evharistično gibanje, ki je doseglo svoj višek v prazniku Rešnjega Telesa. Papež Urban IV. je praznik leta 1261 predpisal za vso Cerkev. V teku časa se je v katoliški pobožnosti razvijal do svoje današnje oblike. Eno najpomembnejših obeležij te oblike pobožnosti je postala procesija.

Telovska procesija ima svoj izvor v tisti mali procesiji na veliki četrtek, pri kateri

se preostale Hostije od maše zadnje večerje z oltarja slovesno prenesejo na tihi kraj, pri nas na stranski oltar, kjer ostanejo do velike noči. Tudi pesmi, ki jih danes pojemo, poznamo od velikega četrтка.

V središču telovske procesije je monštranca. Vendar je to "samo" kazalna posoda. Kaže nam Jezus v podobi Kruha. Ne organiziramo nobene demonstracije. Gre edino za to, da temu velikemu Zakramentu Božje ljubezni javno izkažemo

spoštovanje, ne samo prostoru cerkve.

Pri tem smemo mirno verjeti: spoštovanje, ki ga izkazujemo Zakramentu (na praznik Rešnjega Telesa ali tudi drugače), bo v obilni meri od Zakramenta priteklo k nam nazaj. Da, naj bi prekipevalo v naše okolje, na stvari in ljudi in na vse stvarstvo, s katerim smo pogosto tako nespoštljivo ravnali in ravnamo. In tukaj je navezna točka na misli in prizadevanja naših dni za ohranitev stvarstva. Kdor ima čut spoštovanja stvarstva, ta odkrije tudi sporočilo praznika Rešnjega Telesa, da v koščku Kruha lahko sreča samega Boga. Kakšen blagoslov! Blagoslov, ki ga izraža tudi znamenje križa, ki so ga na hleb - upajmo še tudi danes - naredijo naše mame.